

Arrest

nr. 90 358 van 25 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA, die tevens verschijnt voor de tweede verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 1 mei 2012 toe op Belgisch grondgebied en dienden op 2 mei 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 20 juni 2012 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven van 21 juni 2012 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Khal-kiloy, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U bent sinds 2002 traditioneel en sinds 2003 officieel gehuwd met S.(...) Z.(...) (O.V. 7.502.756) en samen hebben jullie drie kinderen: S.(...) A.(...), S.(...) K.(...) en A.(...). Allen verblijven zij in België.

Uw broer, S.(...) B.(...), kende sinds een identiteitscontrole in januari 2011 problemen met de autoriteiten. Tijdens die controle werd er in zijn kamer immers verboden islamitische literatuur gevonden waardoor hij sinds die controle om de maand opgeroepen werd om te verschijnen bij de autoriteiten. Telkens werd hij verhoord en geslagen. Bovenop deze maandelijkse controles werd hij regelmatig meegenomen. Op 30 maart 2012 werd hij voor een laatste keer van thuis uit meegenomen door de politie. De volgende dag werd hij vrijgelaten.

Op 2 april 2012 werd u wakker geschud door uw vrouw die een brief van uw broer in de gang gevonden had. Hij schreef dat hij vertrokken was om niet meer teruggevonden te worden. Op die dag kwam een vriend van uw broer langs die u vertelde dat hij uw broer aan de rand van de strijderszone had afgezet. U besefte dat hij de strijders vervoegd had.

Op 6 april 's ochtends vielen medewerkers van de ROVD uw thuis binnen, voerden een huiszoeking uit en stelden u vragen over de verblijfplaats van uw broer. U werd meegenomen, ondervraagd en de volgende morgen terug vrijgelaten. U kreeg tien dagen om uw broer op te sporen.

De volgende dag, op 8 april 2012 's ochtends vertrok u vanuit Grozny met de auto van de buurman naar de bus die u naar Rostov bracht, waar u bij uw nicht verbleef. In Rostov kwam u van uw buurman te weten dat uw bakkerij verzegeld was en dat u officieel in opsporing bent. Ook had de politie een huiszoeking bij uw thuis uitgevoerd om hierna uw huis in brand te steken. Na twee weken in Rostov verbleven te zijn, vertrok u vervolgens op 24 of 25 april 2012 naar Brest met behulp van de man van uw nicht. In Brest liep u vervolgens enkele uren te voet om daarna in een vrachtwagen te klimmen die u naar België bracht. Op 1 mei 2012 kwam u in België aan waarna u de volgende dag uw asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, huwelijksakte en de geboorteaktes van uw vrouw en kinderen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat gearresteerd of vermoord zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen naar aanleiding van de activiteiten van uw broer. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst werden er verscheidene tegenstrijdigheden en ongerijmdheden vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw met betrekking tot verschillende kernelementen van uw asielrelaas, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd wordt. Betreffende de arrestaties van uw broer sinds januari 2011, stelt u dat hij ongeveer een vijftiental keer werd meegenomen van thuis uit aangezien hij verplicht was thuis te blijven na zijn problemen. (CGVS man p. 14) Zo ook tijdens zijn laatste arrestatie voor zijn vertrek op 30 maart 2012 toen hij wederom door de autoriteiten van thuis werd meegenomen terwijl iedereen buiten u, dus uw vrouw en moeder aanwezig waren. (CGVS man p. 14 en 15) Nu, er werd aan uw vrouw gevraagd of zij ooit aanwezig was toen uw broer gecontroleerd of gearresteerd werd waarop zij ontkennend antwoordt. (CGVS vrouw p. 9) Zij weet niet zeker of uw broer door de politie werd lastig gevallen en stelt dat het mogelijk was. (CGVS

vrouw p. 9) Geconfronteerd met het feit dat uw vrouw, volgens uw verklaringen, aanwezig was tijdens tenminste één controle, die van 30 maart 2012, stelt zij dat zij deze tegenstrijdigheid niet kan verklaren. (CGVS vrouw p. 13) Vervolgens stelde u dat u door de vriend van uw broer bezocht werd en hij vertelde u dat hij uw broer had afgezet aan de strijderszone. (CGVS man p. 16) Iedereen was op dat moment thuis. (CGVS man p. 17) Uw vrouw werd gevraagd of u gesproken had met vrienden of kennissen van uw broer of navraag deed omtrent zijn vertrek waarop zij stelt dat dat misschien gebeurde, dat u er niets over vertelde maar dat het mogelijk was. (CGVS vrouw p. 10) Geconfronteerd met de aanwezigheid van de vriend van uw broer, die dergelijk belangrijke informatie aan u verschaftte, terwijl uw vrouw ook aanwezig was, stelt zij dat u zoveel vrienden vaak op bezoek heeft. (CGVS vrouw p. 13) Verder waren er ernstige tegenstrijdigheden in verband met uw arrestatie op 6 april 2012. Zo verklaart u dat er op die dag vijf tot zes mensen in blauw-witte camouflage uniformen het huis binnenvielen. (CGVS man p. 18) Uw vrouw stelt dat er negen of tien personen binnenvielen of zelf meer die in een zwart uniform gekleed waren. (CGVS vrouw p. 11) Geconfronteerd met dit opmerkelijke verschil stelt uw vrouw dat zij zich bezig hield met de kinderen en dat zij het over een volledig uniform had, met inbegrip van een broek, en dat het misschien anders gekleurd was. (CGVS vrouw p. 14) Eveneens verklaarde u dat u de volgende dag omstreeks negen uur 's morgens werd vrijgelaten om tegen tien uur 's morgens thuis aan te komen, waar iedereen, uw vrouw inclusief, aanwezig was. (CGVS man p. 18 en 19) Uw vrouw geeft een andere versie van de feiten en stelt dat zij u tegen de avond van de volgende dag terugzag. (CGVS vrouw p. 11) Zij kan deze ernstige tegenstrijdigheid niet verklaren, en stelt dat het overdag, avond of geen avond was. (CGVS vrouw p. 14) Tot slot vermeldde u dat uw bakkerij verzegeld werd en dat er een huiszoeking plaatsvond na jullie vertrek uit Tsjetsjenië. Uw vrouw werd gevraagd of er nog incidenten of asielgerelateerde zaken voorvielen na jullie vertrek uit het dorp waarop zij stelt dat er niets meer gebeurde. (CGVS vrouw p. 12) Geconfronteerd met de huiszoeking en de verzegeling van jullie bakkerij stelt uw vrouw dat zij dat wel wist maar dat er minder over gesproken werd om haar niet ongerust te maken. (CGVS vrouw p. 14)

Het Commissariaat-generaal kan voorgaande verklaringen hoegenaamd niet aanvaarden aangezien deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op fundamentele elementen van uw asielproblemen. Niet alleen kwamen jullie verklaringen betreffende de problemen van uw broer niet overeen, tevens bleken jullie tegenstrijdige verklaringen af te leggen met betrekking tot uw eigen arrestatie en de daaropvolgende asielincidenten, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielproblemen. Zo is het onaanvaardbaar dat uw vrouw geen kennis heeft over de laatste arrestatie van uw broer, enkele dagen voor zijn vertrek naar de strijders en tevens het begin van jullie problemen, temeer u zelf verklaarde dat zij op dat moment aanwezig was. Er mag dan ook verwacht worden dat zij hier kennis van heeft. Verder is het onaannemelijk dat zij niet op de hoogte is van het bezoek van de vriend van uw broer, terwijl zij aanwezig was thuis, gezien het uitermate groot belang van de informatie die deze persoon u en uw familie verschaftte betreffende de verdwijning van uw broer. Daarenboven tasten de verscheidene opmerkelijke tegenstrijdigheden betreffende uw eigen arrestatie uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een aanhouding, omwille van zijn indringende en drastische aard, in het geheugen van een asielzoeker en zijn familie gegrift staan, waardoor er hieromtrent gelijklopende verklaringen afgelegd kunnen worden, temeer het in casu recent geleden gebeurde. Deze verwachting kon hoegenaamd niet ingevuld worden. Niet alleen kwamen het aantal en de beschrijving van de indringers geheel niet overeen, eveneens bleek er een ernstige discrepantie te zijn tussen jullie verklaringen betreffende uw vrijlating. Tot slot is de beperkte en onvoldoende kennis van uw vrouw betreffende de verzegeling van jullie bakkerij en de huiszoeking na jullie vertrek uit Khal-kiloy niet aannemelijk, wederom gezien de ernst en het belang van deze gebeurtenissen in jullie asielrelaas. De combinatie en de veelheid van de tegenstrijdigheden tussen beide verklaringen heeft tot gevolg dat uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielincidenten ernstig aangetast wordt.

Vervolgens bleef u onaannemelijk vaag betreffende de problemen van uw broer. Zo verklaart u dat hij rond januari 2011 voor een eerste maal werd lastig gevallen na een identiteitscontrole. U was niet aanwezig op dat moment. (CGVS p. 11 en 12) U weet niet concreet wanneer deze gebeurtenis plaatsvond, en stelt dat het in de winter, in 2011, in januari voorviel. (CGVS p. 12) U kan niet zeggen wanneer ze toen binnenvielen bij uw thuis, u stelt dat het misschien in de voormiddag was, u herinnert het zich al niet meer. (CGVS man p. 12) U weet niet wie en hoeveel personen uw huis toen binnenvielen, en of die personen uniformen droegen. (CGVS p. 12 en 13) Gevraagd welke wahabistische literatuur er op uw broer zijn kamer gevonden was, moet u het antwoord schuldig blijven. (CGVS p. 13) U stelt dat uw broer vervolgens een vijftiental keer werd opgepakt, waarvan u enkel de laatste keer in de tijd kan situeren. (CGVS p. 14) U weet niet op welk tijdstip ze die laatste keer binnenvielen. (CGVS p. 15) U weet niet of er iets over uw broer of zijn problemen in de media verscheen want u heeft geen internet. (CGVS p. 19) Betreffende uw bakkerij stelt u dat zij verzegeld

werd, maar wat er precies met deze handelszaak gebeurde, weet u niet. (CGVS p. 5) U stelt dat het begin april 2012 gebeurde. (CGVS p. 5) U kan tot slot niet zeggen of er oproepingsbrieven voor u gekomen zijn na uw vertrek. (CGVS p. 21)

Het Commissariaat-generaal kan deze vaagheden betreffende de concrete problemen van uw broer, alsook betreffende de gevolgen van uw persoonlijke vervolging niet aanvaarden. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen of over de persoon die de aanleiding was voor de problemen waardoor hij zijn land is ontvlucht. Zo had u tijdens uw verblijf in uw thuisland ruim de mogelijkheid om uw broer precies te vragen welke de oorzaak en de incidenten betreffende zijn problemen waren om uw beperkte kennis van deze incidenten aan te vullen. Gezien het belang van deze incidenten, die de oorzaak zijn van de problemen van uw broer maar tevens ook van uw problemen, kan verwacht worden dat u hiervan concreet op de hoogte bent, hetgeen in casu niet het geval was. Ook is uw beperkte informatie betreffende de problemen van uw bakkerij of betreffende uw actuele vervolging in de zin van eventuele oproepingen ontoereikend. Uw gebrek aan kennis omtrent deze elementen van uw asielrelaas holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen verder uit.

Verder aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo bleken er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw te zijn betreffende uw reis tot België. U verklaarde dat u van Grozny tot Rostov per bus ging, zonder dat u hiervoor tickets verkreeg aangezien u alles had afgesproken met de buschauffeur. (CGVS man p. 7) Uw vrouw beweert echter dat jullie wel tickets hadden maar dat deze tickets onderweg werden weggegooid. (CGVS vrouw p. 6) Geconfronteerd met dit duidelijke verschil in verklaringen stelt uw vrouw dat zij het u gevraagd had en dat u zei dat jullie tickets hadden. (CGVS vrouw p. 13) Uw vrouw stelde geen bijkomende vragen. (CGVS vrouw p. 13) Deze tegenstrijdige verklaringen zijn niet aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal. Het feit dat uw vrouw verklaart dat jullie deze tickets hebben weggegooid om daarna, na confrontatie uw verklaringen, wederom haar verklaringen bij te stellen dat u verklaarde tickets te hebben, is onaanvaardbaar aangezien het haar eerdere verklaring van de weggegooide tickets niet bijtreedt. Nog met betrekking tot jullie reisroute kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk concreet land u de Schengenzone bent binnengekomen, misschien via Polen, Litouwen of Letland. (CGVS p. 10) U kon daarenboven geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen. (CGVS p.). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Tot slot kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaart gekend te hebben. De documenten die u wel voorlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw huwelijksakte, geboorteakte en de geboorteaktes van uw vrouw en kinderen bewijzen op voldoende wijze uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Verder moet er opgemerkt worden dat u verklaarde dat uw binnenlandse paspoorten bij uw arrestatie van 6 april 2012 werden afgepakt terwijl uw vrouw verklaart dat dit bij de arrestatie van uw broer was. (CGVS man p. 6 en CGVS vrouw p. 4) Hoe dan ook, de voorgelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid waarmee uw asielrelaas behept is, niet herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- ten aanzien van tweede verzoekster:

A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig uit Khal-kiloy, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U bent officieel gehuwd met S.(...) S.(...) (O.V. 7.502.756) en samen hebben jullie drie kinderen: S.(...) A.(...), S.(...) K.(...) en A.(...). Allen verblijven zij in België. Uw man kende problemen in zijn land van herkomst omwille van zijn broer, S.(...) B.(...). Onbekenden vielen uw schoonbroer altijd lastig en beweerden dat hij betrokken was bij de wahabisten. In april 2012 vond u een briefje op de tafel in de kamer van uw schoonbroer dat stelde dat hij vertrokken was naar het bos. Enkele dagen later vielen negen of tien of zelfs meer mannen uw huis binnen en namen uw man mee. De volgende avond zag u hem terug. Na de vrijlating van uw man vertrokken jullie naar Rostov. Later vernamen jullie dat jullie huis was afgebrand en dat uw man in opsporing was. Na minder dan twee weken in Rostov verbleven te zijn vertrok u vervolgens naar Brest. Na een voettocht van enkele uren klom u in een voor jullie geregelde vrachtwagen die u naar België bracht. Op 2 mei 2012 diende u uw asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, huwelijksakte en de geboorteaktes van uw man en kinderen.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw echtgenoot, S.(...) S.(...) (O.V. 7.502.756). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoekers citeren artikel 1.2 van het Vluchtelingenverdrag en stellen dat uit 'Vluchtelingen, een overzicht', geschreven door D. Vanheule, blijkt dat het element 'vrees' samenhangt met *"de persoonlijke en psychische toestand van de vluchteling. Deze duidt op een bewustzijn van het risico van vervolging in geval van terugkeer."* Het volstaat dat *"de kandidaat-vluchteling het bestaan van objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkwijze te verwachten vervolging."* Verzoekers zetten het element 'vrees' verder uiteen en stellen dat ze voldoen aan de voorwaarden van de definitie van vluchteling waarbij ze wijzen op hun persoonlijke en psychische toestand. De vrees is volgens hen een *"bewustzijn van het risico van onmenselijk en vernederende behandelingen in Rusland"* naar aanleiding van de activiteiten van de broer/schoonbroer van verzoekers in zijn hoedanigheid van strijder in Tsjetsjenië. Uit het gehoorverslag blijkt, zo opperen verzoekers, dat zij werden mishandeld en vervolgd in Tsjetsjenië, dat zij officieel *"in opsporing"* zijn, er een huiszoeking bij hen werd uitgevoerd, hun bakkerij werd verzegeld en hun huis in brand werd gestoken. Verzoekers wijzen er ook op dat uit het administratief dossier het risico op een onmenselijke en vernederende behandeling blijkt, waartegen ze geen bescherming kunnen inroepen in hun land van herkomst. Daarom hadden ze geen andere keuze dan te vluchten.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoekers zetten theoretisch uiteen wat deze inhoudt en stellen dat de commissaris-generaal zich beperkte tot enkele standaardoverwegingen die haaks op de materiële motiveringsplicht en het gehoorverslag staan. Volgens verzoekers stelt de commissaris-generaal ten onrechte dat er sprake is van een tegenstrijdigheid in de verklaringen van tweede verzoekster met betrekking tot de mishandeling en de

arrestatie van haar schoonbroer. Uit het gehoorverslag, dat zij citeren, blijkt volgens verzoekers dat zij kennis had van en aanwezig was bij de controle en de arrestatie van haar schoonbroer.

Wat betreft de vaststellingen van de commissaris-generaal over de aanwezigheid van tweede verzoekster toen de vriend van hun (schoon)broer een bezoek bracht, stellen verzoekers dat zij aanwezig was, maar niet deelgenomen heeft aan de discussie tussen haar man en de vriend van diens broer. Verzoekers stellen vast dat de commissaris-generaal zich vergist tussen twee concepten in hun verklaringen, met name de aanwezigheid in het huis en de deelname aan de discussie tussen haar man en de verschillende bezoekers. Tegen de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het aantal arresteerders en hun camouflage, brengt eerste verzoeker in dat hij nooit over blauw-witte camouflage-uniformen heeft gesproken, maar over uniformen in lichtblauw of blauw of een grijze kleur. Verzoekers wijzen er ook op dat tweede verzoekster enkel een schatting heeft gegeven van het aantal mensen die bij de arrestatie binnenvielen. Verzoekers stellen dat het feit dat tweede verzoekster tijdens de huiszoeking met de kinderen bezig was, een aanvaardbare verklaring vormt voor haar onzekerheid. Aangaande de tegenstrijdigheid over de vraag of er na hun vertrek uit Tsjetsjenië nog incidenten plaatsvonden, verwijzen verzoekers naar pagina 14 van de verklaring van tweede verzoekster waaruit volgens hen blijkt dat zij op de hoogte is van incidenten na hun vertrek uit het dorp, met name de verzegeling van de bakkerij en de huiszoeking bij hen thuis.

Verzoekers betreuren de passage uit de bestreden beslissingen waarin wordt gesteld dat eerste verzoeker onvoldoende kennis heeft van de problemen van zijn broer. Verzoekers wijzen erop dat eerste verzoeker niet aanwezig was bij sommige asielerelateerde incidenten waarbij zijn broer was betrokken en dat hij desalniettemin tijdens zijn gehoor meer dan genoeg informatie heeft gegeven omtrent deze incidenten zodat er geen sprake kan zijn van vage verklaringen. Verzoekers besluiten dat de beweringen uit de bestreden beslissingen te lichtzinnig zijn en in strijd met de materiële motiveringsplicht.

In een middel dat betrekking heeft op de weigering van de subsidiaire bescherming voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Na het weergeven van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet stellen verzoekers dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een onderzoek te voeren naar de schending van artikel 48/4, §2, b) en c) van de vreemdelingenwet waardoor de beslissing de materiële motiveringsplicht schendt.

2.2. De door verzoekers aangevoerde middelen worden, omwille van hun inhoudelijke verwevenheid, gezamenlijk behandeld.

2.3. In beide bestreden beslissingen worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. In de bestreden beslissing die in hoofde van tweede verzoekster werd genomen, wordt de beslissing die ten aanzien van haar echtgenoot werd genomen integraal geciteerd. Hierbij wordt in de eerste plaats gewezen op de noodzaak aan een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming van asielzoekers die afkomstig zijn uit Tsjetsjenië. Er werden echter verscheidene tegenstrijdigheden en ongerijmdheden vastgesteld tussen de verklaringen van eerste verzoeker en deze van zijn vrouw met betrekking tot de omstandigheden van de arrestaties van de broer van eerste verzoeker en met betrekking tot de arrestatie van eerste verzoeker zelf op 6 april 2012. Deze tegenstrijdigheden betreffen met name het aantal personen dat binnenviel, de kleur van hun camouflage en het moment waarop eerste verzoeker naar huis terugkeerde. Tevens heeft de commissaris-generaal een tegenstrijdigheid vastgesteld met betrekking tot de vraag of er na hun vertrek uit Tsjetsjenië nog incidenten hadden plaatsgevonden. In de bestreden beslissingen wordt op grond van deze tegenstrijdigheden besloten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen gewezen op de vaagheid van eerste verzoekers verklaringen over de problemen van zijn broer, waarbij hij de arrestaties niet correct in de tijd kan situeren en niet kan vertellen welke wahabitische literatuur in diens kamer werd aangetroffen. De beperkte informatie waarover eerste verzoeker beschikt, doet volgens de commissaris-generaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekers, net als de tegenstrijdige verklaringen over hun reisroute. In de bestreden beslissingen wordt eveneens verwezen naar de afwezigheid van elk begin van bewijs van de aangehaalde problemen. Ten slotte wordt in de bestreden beslissingen gesteld dat de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun eerste middel aanhalen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van de activiteiten van hun broer/schoonbroer in zijn hoedanigheid van strijder in Tsjetsjenië. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden

beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij, zoals zal blijken uit wat volgt, in gebreke blijven.

2.5. Verzoekers kunnen niet worden bijgetreden waar zij stellen dat de beslissingen van de commissaris-generaal beperkt zijn tot enkele standaardoverwegingen. Uit een loutere lezing van de bestreden beslissingen blijkt immers duidelijk dat deze gestoeld zijn op een individueel onderzoek van het asielrelaas.

2.6. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat betreft de feiten die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Verzoekers halen in hun tweede middel specifieke passages aan uit de bestreden beslissingen waarbij verwezen wordt naar de vindplaats ervan in het gehoorverslag. Uit deze passages vloeit echter niet voort dat de beslissingen niet op afdoende wijze zouden zijn gemotiveerd. Blijkens het administratief dossier verklaarde eerste verzoeker dat zijn moeder en zijn vrouw bij de laatste aanhouding van zijn broer op 30 maart 2012 aanwezig waren (stuk 6, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS 5 juni 2012, p. 14-15). Tweede verzoekster verklaarde daarentegen uitdrukkelijk dat zij zelf nooit aanwezig was bij een controle of arrestatie van haar schoonbroer (stuk 7, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS, 5 juni 2012, p. 9). De Raad merkt op dat het citaat dat verzoekers weergeven uit het gehoorverslag, waarbij tweede verzoekster verklaarde dat *“hij (...) toch in ons bijzijn (werd) opgepakt en weggebracht”*, uit zijn context werd gerukt. Uit het geheel van de verklaringen van tweede verzoekster blijkt immers overduidelijk dat zij het toen niet over haar schoonbroer, maar wel over haar echtgenoot had. Dit wordt trouwens bevestigd door de passage uit het gehoor die daar onmiddellijk op volgt: *“En als u zegt, hij werd toch in ons bijzijn opgepakt en weggebracht, dat gaat over uw man ?”*, waarna tweede verzoekster antwoordde: *“Ja, dat gaat over mijn man.”* In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, blijkt uit de gegevens van het gehoorverslag allerminst dat tweede verzoekster kennis had van de problemen van haar schoonbroer en/of zij aanwezig was bij diens arrestatie, vermits zij niet scheen te weten of haar schoonbroer ooit werd meegenomen, gearresteerd of verder werd geslagen en zij evenmin zeker weet of hij ooit werd lastig gevallen door de politie (Ibid., p. 9). De Raad stelt vast dat tweede verzoekster weinig afweet van de problemen die aan de basis zouden liggen van de beweerde problemen van haar echtgenoot.

2.7. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat eerste verzoeker verklaarde dat een vriend van zijn broer hem op 2 april 2012 een bezoek bracht om mee te delen dat zijn broer werd afgezet aan de zone die onder controle van de strijders staat (stuk 6, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS 5 juni 2012, p. 16). Hierbij gaf eerste verzoeker te kennen dat het hele gezin thuis was (Ibid., p. 17). Tweede verzoekster beperkte zich tijdens haar gehoor tot de stelling dat haar man mogelijk via vrienden of kennissen van haar schoonbroer informatie had verkregen, maar dat zij hierover niets wist (stuk 7, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS, 5 juni 2012, p. 10). Toen tweede verzoekster werd geconfronteerd met de verklaringen van haar man, ontweek zij het probleem door te stellen dat haar man veel vrienden heeft die vaak op bezoek komen (Ibid., p. 13). Uit het gehoorverslag kan dus niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal zich zou vergissen tussen haar aanwezigheid in het huis enerzijds en haar deelname aan het gesprek anderzijds, zoals verzoekers in hun middel beweren. Uit haar verklaringen kan immers geenszins duidelijk worden opgemaakt of zij op 2 april 2012 al dan niet aanwezig zou zijn geweest toen haar echtgenoot het bezoek kreeg van een vriend van zijn broer, terwijl haar echtgenoot dit nochtans uitdrukkelijk bevestigde. Tweede verzoekster wijzigde trouwens in fine van het gehoor haar verklaringen en stemde in met de versie van haar echtgenoot door te bevestigen dat haar man niet via het briefje, zoals zij aanvankelijk beweerde, maar via de vriend van zijn broer geïnformeerd werd over het feit dat zijn broer naar de bossen was vertrokken (Ibid., p. 13). Uiteraard heeft deze gang van zaken een negatieve impact op de geloofwaardigheid van het relaas.

2.8. Wat de tegenstrijdigheden betreft tussen de verklaringen van verzoekers omtrent de kleur van de camouflage van de uniformen van de personen die eerste verzoeker arresteerden, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers moeten worden bijgetreden waar zij stellen dat eerste verzoeker nooit over blauw-witte camouflage-uniformen heeft gesproken, maar wel over *“licht blauw en grijs [met] vlekken erop van lichtblauw of blauw of van een grijze kleur”* (stuk 6, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS 5 juni 2012, p. 18). Deze foutieve weergave van de verklaringen van eerste verzoeker in de bestreden beslissingen heeft echter geen enkele invloed op de conclusies van de commissaris-generaal, aangezien tweede verzoekster gewag maakte van zwarte uniformen (stuk 7, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS, 5 juni 2012, p. 11), waardoor de tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen blijft bestaan. Er werd trouwens eveneens een tegenstrijdigheid vastgesteld aangaande het aantal personen dat binnenviel, waarbij verzoeker sprak van 5 tot 6 man (stuk 6, gehoorverslag eerste

verzoeker CGVS 5 juni 2012, p. 18), terwijl zijn echtgenote sprak van 9 of 10 mensen, of zelfs meer (stuk 7, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS, 5 juni 2012, p. 11). Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Het feit dat tweede verzoekster op het ogenblik van de inval bezig was met de kinderen vormt bijgevolg geen aanvaardbare verklaring voor haar onzekerheid. Zij verklaarde immers dat zij door de gemaskerde mannen naar de binnenplaats werden gebracht en de kinderen geschrokken waren (Ibid., p. 10), zodat van haar een meer nauwkeurige beschrijving van dit gewelddadige incident mag worden verwacht.

2.9. Volgens verzoekers blijkt uit pagina 14 van het gehoorverslag dat tweede verzoekster op de hoogte was van de verzegeling van de bakkerij en de huiszoeking die na hun vertrek plaatsvonden (stuk 7, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS, 5 juni 2012, p. 14). De Raad wijst erop dat tweede verzoekster in de bewuste passage haar eerdere verklaringen wijzigde, na confrontatie met de andersluidende verklaringen van eerste verzoeker. Initieel had zij immers uitdrukkelijk gesteld dat zij niet zou kunnen weten wat er sedert hun vertrek uit hun land van herkomst nog gebeurde (Ibid., p. 12). Door haar eerdere verklaring na de confrontatie aan te passen, doet tweede verzoekster afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen en toont zij niet aan dat zij wel degelijk op de hoogte was van deze gebeurtenissen.

2.10. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. In de bestreden beslissingen wordt erop gewezen dat eerste verzoeker niet precies in de tijd kan situeren wanneer zijn broer voor het eerst lastig werd gevallen, niet weet welke wahabitische literatuur op zijn kamer werd aangetroffen en van de vijftiental keer dat zijn broer werd opgepakt enkel de laatste exact kan dateren. Bovendien bleek eerste verzoeker er niet van op de hoogte of er in de media iets over zijn broer of diens problemen is verschenen, weet hij niet precies wat er met zijn handelszaak is gebeurd en kan hij niet zeggen of er na zijn vertrek oproepingsbrieven zijn toegekomen (Bestreden beslissing eerste verzoeker, p. 3). Het feit dat eerste verzoeker niet persoonlijk aanwezig was bij deze incidenten, ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid om hierover, desnoods achteraf, informatie in te winnen. Hieruit kan niet worden besloten dat de commissaris-generaal lichtzinnig te werk ging of de beslissingen een motiveringsgebrek vertonen, zoals verzoeker aanvoert. De vastgestelde vaagheid van de verklaringen van eerste verzoeker doet, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.11. De Raad stelt vast dat verzoekers de vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot het moment waarop eerste verzoeker na zijn arrestatie naar huis terugkeerde en de tegenstrijdigheden in hun verklaringen over hun reisroute ongemoeid laten, waardoor de Raad deze motieven in de bestreden beslissingen overneemt en tot de zijne maakt. In elk geval slagen verzoekers er in hun tweede middel niet in de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden te weerleggen of hiervoor een aanvaardbare rechtvaardiging te verstrekken.

2.12. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen verzoekers zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Waar verzoekers stellen dat er geen onderzoek zou zijn gevoerd naar de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, gaan zij uit van een onvolledige lezing van de bestreden beslissingen. Hierin wordt immers onder verwijzing naar de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 22, Landeninformatie) uitdrukkelijk het volgende vermeld: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms*

niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.” De Raad sluit zich aan bij de overwegingen van de commissaris-generaal op dit punt.

2.13. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag of van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN